

Dne 10. septembra one godine, nepogodno dakle pred danom razprave, blabur-porotnici su sa veterom pogodili.

Imeni one gospoda, koja su pripravila tu gostuju, neću da spominjem radi obilja napram istim, jer čin tih njih ne služi ništa nego da čast. Iza razprave podnio je branitelj tu netaktnost, što je po hvalio privorek porotnika oznađiv gu postoljama. Isto tako je nakon razprave jedan od porotnika, onoga druga, koji je glasovao sa skrivaj javno obružio.

Ove su se činjenice čitale u javnih listovih a pošto nebijahu od nijedne strane opravdane, moraju se smatrati istinitim. Odatle možete pako gospodo zaključiti, kako je daleko zasliješenost i strast jedan dio naših protivnika zavela. Ja sam iskren pristalica porotnih sudova, te držim istu veoma spasonosnom institucijom. Ali istina ujedno, da se ima posturali za potrebno jamstvo, da se isti saduvaju u pravoj službi. Takovim jamstvom držim ja osobito razviti pravni svijet i strogu pravstvenost, a to su zahtjevi, koji odviše od visoke kulturne naobrazbe pučanstva. (Pravol pravol na deanli). Naimade li ovih uvjeta, tad nam je pogibij zlonarobe vrlo blizu. Sto se tlede istre, to znata nije ovaj po meni navedeni slučaj takav, da ma obrabi.

Ja mogu bar ovdje otvoreno očitovati, da kad bi imali moji suplenici bratit, daji imaju biti sudjeni po poroti ili po pravnički naobrazbenih sudcih, da bi oni dali uvijek prednost ovim posljednjim.

Ovo je žalostno stanje, ali je žalostno istinito. Sluđaj, što no man Vam ga, gospodo moji, naven, podijte Vam tomu naj nepobitljij dokaz. (Odohranjavno na deanli).

Ministar i upravitelj ministarstva pravosuđja Dr. barun Pružak odgovorio je smjerna zastupnikom Dru. Nitsoho i Dru. Vitezida sljedećim:

Vielota kudoš Bili du vrlo kratak. Omdvoj en gg. zastupnikah progovorili su o djelovanju porotnih sudovih, i to omdvojota sa protivnošću gloditna. G. zastupnik Dr. Nitsoho osvrnuo se u posebnom studiju na jednostrani sastav — po nije govoro sudu — porote. Nomoju znati, da li blislo godišnja lista tako sastavljena, da je ona dala povod jednostranom sastavu porote. Ja smu opotovano izjaviti, da sam u svih slučajevih, o kojih sam doznao, gdje se nisu držali sudovi zakonitih propisa u sastavljanju godišnjih listah, porotolova i u tom pravcu sudove sjelita, da postupaju kod sastavljanja lista porotnikah polag zakona.

Naravno je, da sudovi — u mnogih slučajevih želi pučanstvo znati, da se nepopravljiva s dlotaka kao porotalka — sastavljena godišnja lista tako, da sudjeluju kod toga sudu najblži i tomari i prijatelji. Opatovano priznaje i u tom pravcu ministarstva mo, to sam sudove u došljem slučaju ozoroza učinio, da ne napasa tamo, gdje su narodnani u pojedinih okružjih postojehano, pazl na to, da ne znamo obzir na neobjektivnost pučanstva kod sastavljanja godišnjih listah. To mogu obećati koll g. zastupniku Dru. Nitsoho, koll g. zastupniku Dru. Vitezidu. Viho nemogu u tom učiniti.

G. zastupnik Dr. Vitezid pokazuje se i na manjkavost pravne uprave u Istri. On se je pritužio, da se naredbe kod provajljanja ravnopravnosti jezika od sudovih nupravjavaju, to je narvo viho slučajevih. U koliko se radi o odlukah sudovih, mogu ja samo u toliko pri tom djelovati, da sudove podučavam i na zakon svrđam.

G. zastupnik spomenuo je jednu sluđaj, gdje se je zatražilo pomoć ministarstva pravosuđja, pošto bijaše jur odlučeno od sudovih, jer je bilo zaniekano protokolliziranje jednog hervatskog spisa od trgovackog suda u Istri, ja neću da izrađem moje mišljenje o od uol vrhovnog sudišta. On je pripripobio sin ovim slučajem neki slučaj iz Časke. Slučajevi jesu dođuše silni na nisu isti. Sto se tlede spomenuto slučaj radi protokolliziranja kod trgovackog suda, to sam se ja obzirom na postojeće naredbe tako izjavio, da se je imalo ono protokollizirati. Onaj pog. zastupniku Dru. Vitezidu urgrani odgovor na njegovu interpelaciju, tleđu se jedne suđbane razprave u Pazinu, sladići će do mala. To je s. s. što sam imao siovanoj dvojici gg. zastupnikom kazati.

Pogled po svietu.

U Trstu, 28. aprila 1886.

Slavneč dovjodanstvo ovih posljednjih blagdanah uspomenu uskrsnuća svojoga Spasitelja, nije, se tajičko bavilo svjetskim događajji, što je i uzrokom, da neimamo na političkom polju osobito važnih, viesti.

Carovinske vieće, koje je u svojoj posljednjoj sjednici primilo zakon o narodnom ustanku (Landsturm), sastat

do se opet 5. sliodočega mjesoon, da nastavi svoj rad. Nadat se jo, da će razprave bit mirniji nego li što su bile ono do uskrsa, gdje su se stranke više puta jako zagrizle. Najteže bijaše kod zakonske osnove o narodnom ustanku, gdje se je radilo o tom, da se nametnu narodom novi tereti, jer čo u slučaju skrajno potrebe morat ustatii svi za oružje sposobni mužovi od 19. do 42. godine, da brano svoju zemlju od neprijateljske navale. Budući imaju već slične zakone skoro sve europske države, to nije ni naša država mogla zaostati, to je stoga prirodna shodan zakon. Mi čomo našim čitateljem u kojem od budućih brojevah razložiti važnost i smjer toga zakona.

U Galioiji događaju se posljednjih danah grozna nesreća. Izgorio je skoro čitav grad Stry. Škoda iznađa nekoliko milijunah forinti.

Dalmacoija ima svojega namjestnika. Imonovan je takvim general Bluzaković, rodoin iz Zagreba. Služi već kao vojnik deset godina u Dalmacoiji te poznaje točno tamošnje pučanstvo, njihov jezik i njihove potrebe. Ovim imonovanjem — ređ bi — zadovoljan je naš narod u Dalmacoiji.

U Hervatskoj umirovljeni su posljednjih danah nekotji sudoi vrhovnoga suda u glasa sa, da čo bit umirovljen i prodajodnik istoga suda. Nekotji voliki župani, koji kod nova organizacije uprave gubio svoja mjesta, imonovani su il čo bit imonovani za sudoe kod rođonoga vrhovnoga suda. Grad Zagreb volju je bezplatno ustupiti mjesto za gradnju novoga komalj-skega kazališta nu želi, da se nosnogradi na Sajnističu nego na Jolučidovom trgu kao središtu grada.

Iz Srbije so piše, da so je tamo sdružila liberalna sa radikalnom strankom, to da čo so uzajamno podupiriat kod obaviti so imajućih izborah za narodnu skupštinu. Ristiđ, glava liberalna stranko, bio je opotovano pozvava k arbockomu kralju, da dade savjeta u zamrženih odnošajih te kraljevina.

Ovih danah izdao je sultan فرمان, kojim imenuje Aleksandara, knoza bugarskoga, general-guvernora istočno Rumelije. Knozu ostavlja so sloboda, da upravlja tom polkrajinom, kako najbolje znado. Tim je za nato vrkoma rošono bugarsko pitanje.

Grčka počela je pripravljati vojsku odmah kako je potjoran iz istočno Rumelije turski guvornor te proglašeno sdruženje sa Bugarskom. To so je stiele u septembru prošle godine. Od to doba čitalo so sviki dan po novinah, kako i koliko Grčka napreduje u oružanju te koliko je vođ komandati pod oružjem. Strašila je mnogo, nu nije joj se dalo povući mađa iz korica, jer je znala, da bi ja Turska lahko samloia. Naprotiv dala so je Grčka mnogo prositi od europskih velovlastih, da nesreću u pogibalj. Potomeci junačkoga Temistokla uvidiše konačno, da nemogu ratom ništa postići te izjavili, da čo mirovati. Ministar-predsjednik Delijanis poručio je zastupnikom volevlastih u Ateni, da čo Grčka svoju vojsku odpuštati i te naročito usljed želje Francezke, pošto je ova izjavila, da je velika prijateljica Grkah, te da čo nastojati u svakoj sgodi podupirati pravo grčko želje. Budući nisu ostale europske volevlasti htjele kod toga pripustiti svu zaslugu Francezkoj, to su upravilo i one po svojih poslanicah ultimatum na Grčku, da u 8 danah razoruža. To čo Grčka sada tim lasniji učiniti.

U Italiji je razpušćen sabor te uroćeni novi izbori za 23. i 30. maja. Novi sabor ima se sastati 10. juiuja.

U Francezkoj i Belgiji su se za čas umirili socijaliste, barom nečujo so vođ o nitakvih izgradih.

Gladstone nailazi u englezkom parlamentu na veliki odpor proti poznatim predlogom o autonomiji Irske te nije nada, da čo se njegova želja za sada oživotvoriti.

Franina i Jurina.

Fr. Ča al i ti bi Jurino za pust u Dragudu pol medvoda na frujo.
Jur. Budo pomozli, da al spmeti, da sam ja bil a medvodom na fruji.
Fr. Pur da su po oni oćinai pobitral joi i kloboza za fruju stotil.
Jur. Ha . . . ha . . . to li je bila fruja.
Fr. Ča misliš da ni bito niđ drugo? Znaš da je on sam hoćil po moatu novor pobitral na drugo kućit i svaki, koji je hoćal u njita na fruju, morat je prvo platić 70 novčić.
Jur. Znaš so je pake pladno napred?
Fr. Pur nisi ni ti doranj, bil morat znat, da ki ča kupi troba da plati.
Jur. Drugi li . . . nometaj tako go-orit, da misliš da nima nankova peršona kako-ovu došatuju za proskribit ča trobu avojim gostom?
Fr. Bil mudino ho.
Jur. Jeli ih pak čuda nabral?
Fr. A je nekoliciko je pot atrah, zađ oni ki nisu hoćali platić, krećil ih je su »tenjoni«!
Jur. Ča su mu na to odgovorili?
Fr. A homo, da oni hođojo doma večerat avojim ljud a ne po ljuckih kućah.
Jur. Dobro su mu odgovorili i poštino učitali, da su doma ostali.
Fr. Ča pak on?
Jur. Ča dođ? rop med noga i doma.
Fr. Tako so dogodil onim, ki bi hoćel jost sa makat.

Fr. Si vlati pondoljak u Opatiju carlatana?
Jur. Videl sam carlatana i arloktina.
Fr. Su pak ča slagnli?
Jur. Znaš nobil? Carlatanu su dišoll nahi noidi u arloktinu surdojonašo pasmleo.
Fr. Tako ni da moj njimi zibrat.
Jur. No čuda.

Različite viesti.

Odlazak projasnih nasliednika priostca iz Dalmacoije. Prejasi nasliednici priostola odputovali su t. m. parobrodom »Grelfom« sa otoka Lokruma. Kako javljaju listovi, prejasi nasliednici priostola putovali su po ovom programu: U utorku, u 5 urah po podne prispijeli su u Split; u sriedu u 8 urah u jutro odputovali su iz Spileta u Šibenik, kamo su prispijeli u 2 ante po podne te onđje noćili nu na parobrodu »Grelfom«. U 11 satih digao je »Grelf« jedra te oplotvo u Zadur. Prejasi nasliednici priostola prisustvovali su drugi dan u Zadru u Poljanu, kamo su prispijeli u 5 urah. U subotu imala je biti u Poljanu, na parobrodu tihna mien, a zatim je parobrod odputovao na otok Krk te prispio u grad Krk u subotu sa večera. Na uzkrk prisustvovali su viseki putnici u Krku službi božjoj, a po tom otišli na Rieku, kamo je parobrod pristao pod večer. Tu su prejasi nasliednici probavili 26 satih; na uzkrak pondjeljak prisustvovali su na Rieci službi božjoj a poslje podno objedu kod gozp. nadvojvode Jisipa, u 8 satih sa večera krenuli su posebnim vlakom u Bač, kamo su prispijeli 27. u jutro.

Iz Zadra javlja se 21. o. m.: Kraljeviđ nadvojvoda Rudolf i kraljevna Št-fanija prispijeli su jučer, dolazeći iz Korčule, u 11. ure sa parobrodom »Grelfom« u Omis, a u 6 satih u Split. Grad bio je svetučano razavjetljen, a na obali paljen je uz svirku glasbe zapromet, Jutros u 7 ura, i odpu-

tovo je kraljeviti ranim vlakom u Driš. Kada so je dovezao na obalu, dočekalo ga je pučanstvo živim klokanjem. Kraljevna odputovala je u 8 urah sa parobrodom Grelfom u Šibenik; prolazeći kraj Kaštelah, pozdravljalo je pučanstvo visoku gospodju burnim klokanjem.

Iz Zadra javlja se 22. o. m.: Kraljeviđ Rudolf i kraljevna Št-fanija odputovali su iz Šibenika u 11. pol ure prei podne. Kuće, ležeće uz šibeničku obalu bijahu sinoć sjajno razavjetljene. Prejasi nasliednici priostola zahvalili se po svojom vrhovnom avorskom meštru grafu Bomballeu kotarskomu upravitelju tako na sjajnoj razavjeti, kao na srdačnu dočeku, kojim su od pučanstva susretani. Pučanstvo bilo je radošću uzrujano, to je kiloto najživlje, kada su sa jahte Njshovo Visoiti počele liti rakete; tako sjajna razavjeta parobroda »pomorske oblasti Andatta, te bezbroj čamacah, na kojih je paljena bengalska vatra, pružilo je u tihoj noći vrlo sjajnu sliku. Prejasi nasliednici priostola primili su na brodu podučalnika viteza Fontanu Valsalnu, kao zastupnika odavnašoga načelnika Šupuka, te su mu pönovno zahvalili na arđanah očaljah pučanstva. Parobrod krenuo je uz burno klokanje pučanstva uz zvukove pučke himne.

Prejasi nasliednici priostola prispijeli su u Zadur u četvrtak u 7 satih sa večera, te su od silnoga mnoštva, koje prokrijljuje obalu, dočekani uzhićenim klokanjem. Po čitavom gradu vijhnu se zastave, a dvojje vojničke glasoh avirahu pučku himnu.

Novi župnik u Pomjanu. Pomjanski župi je vooma srodni oćidak jo došao za župnika voleđatni gospođin Ljudevit Vedošiceo. On je jako rado u oćiviti i školi, a njegovij župljani počeli su so s njegovim dolaskom tako roćući propovjedati u avakom obilju. Veđ njegovim prvim nastupom pridobilo si je sret avojih župljanih i oni oćud upravo nateju njegovu propovjedil sluđaju. Osvoa uskra ih je upravo iznenadno na uličnicu sa krasnim pjevanjem muko i smrti Isusova. On izpred oćinai, a po njem uvještibati došli i djevođice, kud svi zajedno kad pojedino so mu odgovarali. Milinu bilo je sluđati. Takova št, oćidat Pomjanai pamte, tamo još nobijaše. Muogim su stuz orasile lioi, a svi su se čuđili kako je mogno g. župnik, nauđiti njihovu djeou u kratko vrijeme onako ljepo pjevati.

Mozao jih je do. Njegov trud i prilaganost upak a djeoom pridobio je ovu za se. Ona marljivo školu polaze, i ako niou jako zapređena svaki dan u nju dođu. A kad učitali, župnik, marljivo podučuje, a djeoa marljivo školu polaze, tad so može mnogo doćadi.

Sad so u Pomjanu groblje uredjuje, veđ so je ustrojio oćibar za povedanje i poljopijanje orkve. A pak čo dođ na red škola i župni atan.

Svo čo ldi dobrom voljom i hođjim blagovoljom.

Riečan obtužbe. Kod poslednjeg zasjedanja rovinjake porote bio je doštili nobil prijatelj i vrli župnik u Vrhcu g. Ivan Vrančić odavojen kod zapornih uredovne vlasti nu tri mjeseca zatvora i na pladaz audenih troškovah. Odsjednji prizvao so na to na vržnari and u Beđu te bijaše pod na uzkrakim blagolim riečan obtužbe, došljeno bijaše rovinjska ostuda ukinuta. Ispoluz uskranon duru nije si za stalno mogno zaužeti g. Vrančić nego li bijaše ovaj, zauzbuđ, da mu je bilo u Krovlinju odlučeno, sjediti u zatvoru dugi tri mjeseca i nositi silna troškova. Veselimo se mi što ga je vrhovno sudište pomilovalo i to tim više, budući so sa njegovoj nesreći već unapred silno venčili njegov i nobil narodni neprijatelji.

Porečko »kapeletalo«, koje je u dugih dopisih arnilo i klevatalo g. Vrančića, te unapred njegovu moralnu i materijalnu propušć prošle, može so sada primiti za nos.

Obćinski izbori u Voloskoni. Trčanski list »Il Mattino« koga je urednik poznati Enrico Matorviah, bivši urednik drugo riečko »Bilancet« zatim splitskog »Avvenira« pu zatim pladoni suradnik trčedanskih »Indipendenta«, »Alibarda« i ostalih nam osobito prizivah talijanskih listovah u Primorju, donio je ovih danah za njega vrlo veselo vjest, da su najnoviji obćinski izbori u Voloskoni izpali »posve u smislu narodno-talijanskom, bivši mržene hrvatska stranka sramotno potučena« (completamente in senso nazionale italiano, andandono l'invito partito orato ignominiosamente disfatta).

Ist list zaključuje svoju veselo vjest a riečmi: malo po malo podima sil »krditi put nabeđ! Fiat justitia! fiat lux! U koliko je nami poznato, nije kod poslednjih obćinskih izborah u Voloskoni nitli jedan Hrvat sudjelovao, da se »pač« tamo ni znalo nije ni kod ne biralo za »stupstvo ni načelnika, te se potom nemože govoriti ni o kakvom poruzu hrvatske

